

[Gillstrup]

dårlige argumenter, så må jeg denne gang sige, at de saglige argumenter, der er fremkommet fra SK-aksen, kan jeg fuldt ud endossere; jeg skal derfor ikke gentage dem, men skal blot gøre dem til mine. Jeg vil altså kun med lidt løse betragtninger supplere det, som De Konservative og deres kampfæller i Socialdemokratiet sagde, idet der var nogle ting, som de ikke nåede at få sagt.

En af de ting, vi lægger stor vægt på i Fremskridtspartiet, er, at det er umådelig vigtigt, at danske erhvervsvirksomheder får de bedst mulige konkurrencevilkår; derfor skal de kunne oplyse om, at de sælger deres wc-papir 5 øre billigere end supermarkedet eller Irma-butikken, og derfor skal de kunne komme ud og fortælle det. Og skal man have de bedst mulige konkurrencevilkår, så skal man ud til en bred modtagerkreds.

Det kan ikke nytte noget, at man render rundt ude i Albertslund, eller hvor det er, og der er 42 steder for hver opgang, hvor de har denne SF-mærkat »Ned med atomvåben« og »Ned med adresseløse forsendelser«, og hvad der nu ellers står, på døren, og så kan man ikke komme til at putte det ind, for så kan man ikke fungere, når man skal ud og give tilbudene.

Vi ved jo alle sammen, at med den indoktrinering, som ligger bag fru Birthe Hansens forslag – denne Forbrugerrådsindoktrinering, som jo præger alle medierne, at det er moderigtigt og fodformet at sige nej til at modtage den slags reklametryksager – så er der mange, der ikke vil turde andet end at sætte denne VS-mærkat, eller hvad der nu er tale om, uden på deres dør og derfor ikke vil modtage tingene. Dette til trods for at langt de fleste mennesker jo er himmelhenrykte over, at posten ikke er gået deres dør forbi og der ligger fem ting, når de kommer hjem, som de dog kan få lov til at kigge lidt i og eventuelt bære hen til papirkurven eller kakkellovnen, hvad man nu har. Det må man jo så også gøre.

Det er én ting. En anden ting er, at det her går på adresseløse forsendelser, men for store bedrifter er det jo meget let i de dertil indrettede bureauer at købe adresser og få edb-maskiner, eller hvad man nu har af djævelskab, til at skrive adresser på, og derfor er det så ganske klart et forslag med social slagside.

Hvis man først laver sådan et forslag, er det jo givet, at man også skal give bøder til dem,

der overtræder loven. Som jeg læser lovforslaget – og jeg har forsøgt at læse det minutløst – går det også på, at private skal respektere en sådan besked sat op på døren. Det kan man kun pålægge private, hvis man giver bøder for overtrædelse. Jeg vil altså la hr. Arne Melchior meget have mig frabedt, hvis jeg snakker med naboens unger om at dele nogle af mine valgbrochurer ud og de eventuelt får en biografbillet, at de så skal straffes bagefter, fordi de er kommet til at putte det ind igennem fru Birthe Hansens brevsprække og hun ikke kan lide at se, hvorfor hun skal stemme på liste Z. Derefter skal man så finde ud af, om disse børn, der har rendt rundt, er under eller over den kriminelle lavalder. Vi kan virkelig få brug for en yderligere bevilling til politiet, men det vil fru Birthe Hansen måske også støtte. Så vil jeg gerne stemme med hende ved denne lejlighed. Men altså, jeg tror nok, pengene kan bruges til noget mere fornuftigt.

I det hele taget havde hr. Arne Melchior jo så evig ret i, at i hvert tilfælde politiske partier skal have fri ret til når som helst at give deres budskab til alle, og når politiske partier har ret til det, skal andre også have det.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Der er ingen tvivl om, at SF har rørt ved et problem, som for mange mennesker er et problem, og det er min erfaring, at det strækker sig bredt over forskellige befolkningsgrupper. Men den måde, som man vil løse det på, kan Kristeligt Folkeparti ikke goutere.

Vi synes, det er udmærket – for det vidner jo også om, at der er noget i forslaget, som skal undersøges – at ministeren er villig til at undersøge forholdene og se, hvad der eventuelt kan gøres på det område. Det er jo også tegn på, at vi alligevel til trods for det, man måske kan have imod det, tager det alvorligt.

Jeg møder i hvert fald adskillige, ikke mindst yngre mennesker, som absolut hverken er SF'ere eller VS'ere, som også er imod at få de ting. Men vi mener ikke, at man kan løse det på den måde, som man fremlægger det her. Hvordan skal man f.eks. skelne med hensyn til, om det er lokalt stof? Der vil være mange, mange måder at omgå det på. Derfor er det simpelt hen nødvendigt, hvis vi skal tage forslaget alvorligt, at der så virkelig ligger en undersøgelse og noget reelt til grund, for at vi kan se, hvordan vi skal tackle de ting.